

ورزش

چرا نام اسرائیل را هیچ‌گاه در جام جهانی فوتبال نشنیده‌ایم؟

فرنوش رام - اسرائیل

کمتر از یک دقیقه پیش

دیدار اشتوتگارت و مکابی تل‌آویو در ورزشگاه اشتوتگارت آلمان، ۲۰۲۵

احتمال رویارویی ورزشی ایرانی‌ها با اسرائیلی‌ها در مسابقات جهانی مانند المپیک همواره دغدغه و نگرانی جدی مقامات ورزشی ایران بوده و هست. اما چرا هیچ‌گاه پای چنین احتمالی در مورد فوتبال به میان نیامده و چرا نام اسرائیل را در جام جهانی فوتبال نشنیده‌ایم؟

امسال نیز اسرائیل نتوانست به جام جهانی فوتبال راه پیدا کند. در نتیجه، انتظار این کشور برای حضور در بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان، که در اسرائیل از آن با عنوان «موندیال» یاد می‌شود، ادامه یافت و اگر حتی در دوره بعد نیز موفق به صعود شود، این انتظار به ۶۰ سال خواهد رسید.

نخستین و آخرین باری که فوتبالیست‌های اسرائیلی در جام جهانی توپ زدند، سال ۱۹۷۰ بود؛ ۵۶ سال پیش. آن سال نیز مسابقات در مکزیک برگزار شد. تیم اسرائیل در آن سال تنها سه مسابقه با هم‌تیمی‌های خود، سوئد، ایتالیا و پاراگوئه انجام داد. در برابر سوئد تنها یک گل زد و در دو مسابقه دیگر باخت.

تنها گل در مسابقه برابر سوئد را موتی اشپیگلر زد که حالا در ۸۲ سالگی هنوز مشتاقانه رویدادهای جام جهانی را دنبال می‌کند. تنها گل او به عنوان نخستین و آخرین گل برای اسرائیل در جام جهانی ثبت شد.

اخراج از فدراسیون فوتبال آسیا

اسرائیل از پایه‌گذاران فدراسیون فوتبال آسیا (ای‌اف‌سی) بود و تا سال ۱۹۷۴ در مسابقات این قاره حضور داشت. سال ۱۹۶۴ هم در حالی که تنها ۱۶ سال از تأسیس کشور اسرائیل سپری شده بود و امکاناتی نداشت، میزبانی مسابقات آسیایی هم شد.

در سال ۱۹۷۴ هنگامی که تهران میزبان مسابقات آسیایی شد، اسرائیل هم به آن راه یافت. حکومت وقت ایران اسرائیل را به‌طور دوفاکتو (بدون برقراری روابط رسمی کامل) به رسمیت شناخته بود و مناسبات محدودی هم با آن داشت.

مسابقه مشهور تیم‌های ملی ایران و اسرائیل و حواشی آن در مسابقات جام جهانی آسیا ۵۲ سال است که بازگو می‌شود. همین ماه گذشته که پرویز قلیچ‌خانی درگذشت، مناسبتی دوباره برای بازخوانی وقایع آن روز در تهران بود.

سال برگزاری مسابقات جام آسیایی تهران یک سال پس از جنگ «یوم کیپور» یا جنگ رمضان بود. کشورهای عربی مصر، اردن، سوریه و عراق برای انتقام از جنگ «شش روزه» سال ۱۹۶۷ جنگ سال ۱۹۷۳ را آغاز کردند که البته منجر به تحقق اهداف آن‌ها نشد.

جنگ «یوم کیپور» نفت منطقه و جهان را تحت تأثیر قرار داد و کشورهایی در آسیا از جمله دولت‌های اسلامی و عرب بر لزوم اخراج اسرائیل از فدراسیون آسیا تأکید داشتند و سرانجام کویت موفق به عملی کردن این خواسته شد.

مسابقات در اروپا، سدی برای ارتقای تیم

اسرائیل بعد از اخراج از فدراسیون فوتبال آسیا، تا دو دهه بعد راهی به مسابقات جهانی نداشت و گاه اگر موفق می‌شد با تیم‌های استرالیا و نیوزیلند مسابقه می‌داد یا در برخی رقابت‌های اروپایی موقتاً پذیرفته می‌شد.

سرگردانی تا سال ۱۹۹۱ ادامه داشت تا این‌که یک رشته تلاش‌ها پیگیر ورزشی و سیاسی موجب شد رسماً به‌عنوان کشوری که حق مصاف در رقابت‌های اروپایی دارد، در رشته‌های مهمی مانند فوتبال و بسکتبال پذیرفته شود.

برخلاف بسکتبال که اسرائیل در این قاره در دوره‌های بسیاری درخشیده و جام اروپایی را از آن خود کرده، ورود فوتبال اسرائیل به اروپا و لزوم گذشتن از سد رقیبان قدر قاره سبز برای رسیدن به مرحله مقدماتی جام جهانی کاری آسان نبوده است.

این در حالی است که در اسرائیل سرمایه‌گذاری در فوتبال به‌ویژه از سوی سرمایه‌گذاران نامدار در تراز جهانی مانند ادموند تسافرا، آلن هاوارد، الکس شنایدر و میچ گلدهار کم نبوده و ستارگان بزرگی در دوره‌های مختلف در فوتبال اسرائیل توپ زدند که به تیم‌های نامدار اروپایی هم راه یافتند مانند الی اوخانا، ایال برکوویتچ، حییم رویوو، یوسی بنایون و اران زهاوی.

لیگ داخلی پرشور

تیم‌های فوتبالی مانند مک‌کابی تل‌آویو، هیپوئل تل‌آویو، هیپوئل اورشلیم، مک‌کابی حیفا، بیتار اورشلیم و هیپوئل بئرشیب در شمار محبوب‌ترین تیم‌ها در اسرائیل هستند که مسابقات‌شان با شور بسیار برگزار

می‌شود و هر بار هم که تیم ملی در دوره اخیر در اروپا توپ زده، با وجود جنگ‌ها، باز هزاران هوادار خود را به محل مسابقات رسانده‌اند.

سرمربی تیم ملی فوتبال اسرائیل در این دوره ران بن شیمعون و کاپیتانش الی داسای ۳۳ ساله است؛ ورزشکاری که خانواده‌اش از مهاجران اتیوپی بوده و خودش در اسرائیل به دنیا آمده و کاپیتان و مدافع راست تیم است و سال گذشته با تیم هلندی برتر نایمخن قرارداد داشت.

تیم ملی فوتبال اسرائیل در حال حاضر چهار بازیکن عرب فلسطینی هم در کنار ۲۲ بازیگر یهودی دارد از جمله محمد ابوفانی و محمود جابر.

الی داسا و بقیه ملی‌پوشان در کسب دو مقام برتر مسابقات مقدماتی امسال موفق نبودند و به مرحله پلی‌آف راه نیافتند.

در اسرائیل صدها ساعت بحث‌های رادیویی و تلویزیونی پرشور برگزار شد تا دلایل این ناکامی واکاوی شود.

اثرات جنگ غزه و درگیری‌ها با ایران

هرچند اسرائیل این دوره نیز در جام جهانی حاضر نیست، اما در ادامه بحران جنگ غزه که به انزوای اسرائیل در سطح جهانی منجر شد، همین روزها در راه‌پیمایی حامیان فلسطینی‌ها در شهر تورنتو پیش از مسابقه کانادا و بوسنی شعارهایی علیه این کشور سر داده شد.

همچنین حامیان فلسطینیان در فرصت جام جهانی دوباره از فیفا درخواست کردند اسرائیل را اخراج کند. این خواسته از آغاز جنگ غزه بارها مطرح شده و فیفا فعلاً آن را رد کرده است.

جیوانی اینفانتینو، رئیس فیفا، در حاشیه جام جهانی پیشنهاد کرد یک مسابقه میان نوجوانان زیر ۱۵ سال اسرائیلی و فلسطینی برگزار شود که اسرائیل از آن استقبال کرده است.

سیمون داویدسون، معاون پارلمان اسرائیل، به محض رسیدن تیم ایران به اردوی مکزیک با فیفا نامه‌نگاری کرد و شاکی شد که بازیکنان ایران با نصب سنجاق سینه سیاسی‌کاری کرده‌اند. اشاره‌اش به سنجاق طلایی با هشتگ ۱۶۸، شمار قربانیان مدرسه میناب در نخستین روز جنگ اخیر بود. فیفا به این شکایت اعتنا نکرد.

در این میان، در نتیجه مواضع دولت‌های اروپایی مانند هلند، بریتانیا و اسپانیا علیه اسرائیل به خاطر جنگ غزه، اسرائیلی‌های بسیاری که طرفدار تیم‌های اروپایی بوده‌اند، امسال اکثراً از تیم آرژانتین هواداری می‌کنند که رئیس‌جمهورشان، خاویر میلی، یکی از حامیان پرشور اسرائیل است.

در آستانه جام جهانی، اسرائیلی‌ها در یک نظرسنجی گفتند که کمترین علاقه را به دو تیم ایران و ترکیه در میان ۴۸ تیم حاضر دارند. فضای خصومت حاکم بین اسرائیل با ایران و ترکیه بر نظر علاقه‌مندان فوتبال اثر عمیق گذاشته است.

با این حال، در برنامه‌های ورزشی در شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی و مطبوعات اسرائیلی حضور ایران در این مسابقات جام جهانی دنبال و مطرح می‌شود.

گزارشگران و مفسران ورزشی در اسرائیل اطلاعات دقیق و مشروحو را درباره تیم ملی ایران و بازیکنانش و حواشی اردوی آن‌ها در مکزیک و سفرهایشان به آمریکا به تماشاچیان ارائه می‌کنند و مشخص است که اطلاعات خود در این موارد را به خاطر پوشش جام جهانی گسترش داده‌اند.

بیشتر در این باره:
چگونه بازیکنان می‌توانند برای تیم ملی کشوری دیگر
بازی کنند؟

این مطلب بخشی از:

فراتر از خبر

بایگانی

ورزش

جهان

© ۲۰۲۶ تمام حقوق این وبسایت، بر اساس مقررات کپی‌رایت، برای رادیو فردا محفوظ است.